

Genius

Fingrar far genom dina lockar, fastnar en sekund och tillvaratar
Rösten formar inte ord, men hjärtat slår nog hårt och föränderligt
Om mornarna går jag med dina kyssar präntade i alla mina vrår,
Helvete jag vill vara rak mot dig, men det vi har kan bli ändligt
Du är här och där, i mig, på mig, med mig och ack så obegripbar

Jag står på en högtalare, dansar i takt för att du ska mig på display
Fastän att du står med ryggen till, så skulle ha tittat om du vetat
Det är nog för mig, hypotesen av din blick får mig att dansa för mig

På en väg som inte var för mig, grät jag mig varm och ömhudad,
Mina hjärnspöken kom igen, ibland min ångest blev jag tuktrad
Var det allt som livet hade, måttlösa mängder av styva famntag,
En dök upp från en okänd vinkel, kanske var det ett av mina anlag
Att som likt orytmiska ackord vara jag med en stänk av alla andra
Forna tider ledde mig till dig och all förnedring är som bortblåst,
Trots att jag fantiserar naivt vid tanken av hur allt kom omkring

Jag vill ge dig det bästa jag har, hur ska jag ha kraften som det krävs,
ge hela mig och det jag kan bli, utan garanti på att hela du avkrävs
Det vi har är ett schackparti, jag blir dig inte fri om vi upphävs
Jag blir tokig när du ser mig, men hjärtat förblir i behåll till dig

Du är i periferin i en panoramabild, i mitten bland allt jävla kaoset
Jag kan ha fel, men du är nog blind, vi är bättre än vad som syns
Om livspusslet inte är givmilt, kan jag finna mig i vår flyktighet
En sinnesvilla, jag är där då jag inte var vacker nog, som ett uns
Men här är jag, föreställer att jag kastar mig i din famn, en raritet
Jag har alltid varit rädd att vara tung, med dig är jag alldeles lätt

Tänk om du min ängel kunde våga att läsa mina ord

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nimbus med Poeter.se id #49197 innehar upphovsrätten